

entrevista amb...

JORDI ISERN
PINTOR ALCOVERENC

"L'any que ve, segur que hi ha un tercer viatge al Japó"

Foto: Cedida

Ricard Cañellas / Alcover

El pintor alcoverenc Jordi Isern va fer un segon viatge al Japó per estendre la seva obra a partir de l'empresa que promociona el seu art pel país nipó. En concret, hi va estar del 29 d'octubre al 7 de novembre. Van ser uns dies plens i intensos a la ciutat de Hamamatsu – la segona ciutat més poblada del Japó. En aquesta entrevista, explica anècdotes d'aquest segon viatge.

"Els japonesos destaquen per la seva senzillesa, hospitalitat i sensibilitat"

■ **Pels que ho desconeixem, digui'ns algunes coses de Hamamatsu...**

Que és la segona ciutat més poblada del Japó, després de Tòquio i que és la ciutat seu central de les empreses Honda, Suzuki i dels pianos Yamaha –no de les motos.

■ **A grans trets, ¿quina sensació va tenir durant el viatge?**

Molt bona. Estic molt content de com va anar tot, i crec que els meus promotors al Japó també. Només diré una anècdota. El president de l'empresa que em promociona i ven

els meus quadres al Japó em va vindre a veure i em va dir literalment: «Fins l'any que ve». Per tant, ja puc anunciar que el 2015 faré el tercer viatge, encara que no puc especificar quan. També voldria dir que han estat uns dies molt intensos i de treball, pràcticament, no tinc estona per fer una mica de turisme per la zona.

■ **Diuen que els japonesos són persones molt sensibles en l'art, ¿hi està d'acord? Completament. Els japonesos són, en general, unes persones més sensibles que els occidentals o els xinesos, per exemple. Ells no compren cap peça d'art si no senten alguna cosa, si l'obra no els transmet alguna sensació.**

A més a més, quan un japonès vol comprar una cosa, vol conèixer els detalls del que compra, vol conèixer, per exemple, el lloc que representa, el sentiment que té l'autor a l'hora de pintar el quadre, i que vol expressar, entre altres coses. Vol saber tota la història del que està comprant. I això és una cosa que personalment em crida molt l'atenció.

■ **Alguna anècdota que li hagi deixat petjada? N'hi ha unes quantes, però n'explicaré dues. La primera és sobre l'alcalde de Hamamatsu. El**

les frases

"L'alcalde de Hamamatsu em va rebre al seu despatx, que era com una oficina de qualsevol empresa i això que és la segona ciutat del Japó"

"Els japonesos no compren art si no el senten"

"Part dels diners de les meves vendes anaven destinats a fer un espai per a les persones discapacitades de la ciutat"

"Vaig vendre un quadre de Micanyo, però tenia altres quadres d'Alcover per vendre"

dia que vaig arribar, va voler conèixer-me i vam anar a l'Ajuntament. Doncs, et diré que el despatx oficial de l'alcalde és una oficina normal i corrent, com un despatx d'empresa, sense cap *glamour* –pensem que és com si anéssim a veure l'alcalde de Barcelona. Em va rebre de manera natural i com si fos un company de feina amb naturalitat i senzillesa. La segona, sobre una dona em va vindre a veure i que volia que l'aconsellés sobre un quadre. El que em va dir és que era per fer un regal a la seva néta, que feia vint anys i li havia dit que anés a buscar una pintura «l'esperit de la seva filla, que estava morta i que acabava d'anar-la a veure al cementiri». Al final, es va quedar un paisatge de Banyoles. Ah! i, perdona, voldria dir una tercera anècdota. Quan vaig arribar, tenia calor als peus perquè vaig prendre calçat d'hivern i resulta que vaig enganxat uns dies assolellats i calorosos. Vaig dir a la meva tra-

ductora que necessitava comprar-me unes sabates noves. Em va dir que buscarien un moment per fer-ho. El van trobar, però entremig d'acte i acte i fent que tot el seguici de persones que m'acompanyaven, directors i autoritats incloses, entressin a la botiga i m'ajudessin a triar-ne unes. És un exemple de l'hospitalitat i la senzillesa nipona que als occidentals ens crida molt l'atenció.

■ **En aquest segon viatge, ha venut cap quadre d'Alcover?**

Sí, un quadre sobre el Micanyo.

■ **Hi havia altres obres d'Alcover o de Montblanc?**

Sí. D'Alcover, a més a més, hi havia un paisatge del Camí de Tarragona amb una mica de neu, i un paisatge del Niu de l'Àliga.

De Montblanc, tenia una obra de la Mare de Déu de la Serra i un camp de roselles amb el fons de l'església de Santa Maria.

■ **Per acabar, ¿quins són els projectes a curt termini?**

A part de l'estudi de Montblanc en els horaris habituals, una exposició a Tenerife al mes de maig.